

Lyžařský výcvikový kurz pohledem dětí

😊 Náš lyžařský kurz probíhal 18. – 23. ledna v Jeseníkách. Byli jsme ubytováni v Hynčicích pod Sušinou v horském hotelu Sněženska. Lyžovali jsme v lyžařském areálu Králíčák, k dispozici nám byly čtyři svahy. Byli jsme rozděleni do 3 družstev.

Naše ubytování bylo velmi krásné, moderně zařízené. Já jsem byla na pokoji s mojí kamarádkou. Pokoj byl velmi prostorný. Byly zde tři postele s přistýlkou. Výhled z okna na zasněženou krajinu se nám nenabízel, ale zato jsme měli pokoj s balkónem s pohledem na stromy. Celý náš pokoj byl sladěn do oranžové barvy. Otevírání všech dveří hotelu fungovalo na karty a bylo to velmi praktické. Pokoj byl celý týden jenom náš a cítili jsme se tam velmi dobře.

Já jsem stála po pěti letech znovu na lyžích a můj první pocit byl: No, vypadá to nadějně, tohle mě bude bavit. Taky, že ano. Začala jsem sice ve třetím družstvu, ale na druhý den jsem byla přeřazena do druhého družstva. Naše instruktorka paní učitelka Kovalčíková byla naprosto úžasná. Vymyslela vždy velmi zábavné cvičení, abychom udrželi rovnováhu a měli stabilitu. Brzy jsme jezdili skoro výborně.

Na lyžáku se mi moc líbilo a věřím, že na to budu dlouho vzpomínat, ale co je jisté, že příští rok pojedu znovu. Hotel i jeho personál byl na jedničku. Doufám, že budu jednou opravdu velmi dobře lyžovat.

😊 Po nazutí lyžáků se mi zdály nohy tak o deset kilo těžší. Teple oblečení, s lyžemi ve vacích jsme vyrazili na 200 metrů vzdálený svah. První družstvo pod vedením pana učitele Chmelaře se vydalo na vlek. Druhé družstvo, které vedla paní učitelka Kovalčíková, vyšlapalo svah po svých. A třetí družstvo pod vedením paní učitelky Vandové se pod svahem učilo správný lyžařský postoj a jak správně brzdit. Budili jsme se obvykle dříve, než byl budíček. Na oběd jsme se vraceli do hotelu. Jídlo bylo skvělé a při něm nás vždy přišel navštívit velmi přátelský pan kuchař. Celý personál hotelu byl velmi příjemný, přátelský a ochotný. K dispozici jsme měli i bazén a bowling.

😊 Náš lyžařský kurz započal 18. ledna. Cestu na něj jsme si zpříjemnili zpěvem (aspoň někteří). Po příjezdu jsme se ubytovali v hotelu Sněženska, který nás na první pohled ohromil. Na recepci nás uvítal příjemný personál, který nám byl vždy ochoten se vším pomoci.

😊 Na pokoji nás bylo celkem 7 kluků ve dvou patrech. Večerka byla ve 22:00, což nebylo zcela ideální, ale my jsme stejně byli tak do půlnoci vzhůru. Budíček byl v 7:15 a snídaně v 8:00. Potom jsme šli na dvě hodiny na svah lyžovat. Po obědě byl polední klid, na svah jsme opět vyrazili ve 14:00. Končilo se kolem 16:00, protože pak už nejely vleky. Večere byly dvě, jedna v 18:00 a druhá ve 20:00. Po druhé večeri se konal večerní program – denní rozkaz, pochvaly a pokárání. Naučil jsem se lyžovat, ve slalomu skončil na druhém místě. Jídlo bylo výborné a šéfkuchař „sympaťák“. Určitě se sem na hotelu někdy zastavím.

😊 Večery jsme trávili také v salonku, kde jsme hráli hry, u kterých jsme se dobře pobavili. Na hotelu jsme využili možnost zahrát si bowling a navštívit bazén s výřivkou. Po celou dobu jsme měli zajištěný pitný režim. Na lyžařském kurzu vládnu většinou smích a panovala přátelská atmosféra. Jsem ráda za dobré počasí, které nás celý týden provázelo a že jsme se všichni vrátili ve zdraví domů. Na tento úžasný týden budu jistě ještě dlouho vzpomínat.

😊 Paní třídní učitelka chtěla jít do svého pokoje (pokoje byly na karty) a pořád do dveří dávala kartu a pořád ji to nechtělo pustit. Za pár minut slyšíme z chodby smích a tak otevřeme a paní učitelka se smála na celou chodbu, že dala do dveří místo kartičky od pokoje skipas! Druhý den se nás paní učitelka ptala, když jsme šli na svah, jestli máme skipasy. My jsme řekli, že máme, a pan učitel dodal: „Hlavně si neberte kartičky od pokoje“